



ΚΟΥΣΟΒΙΣΤΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΤΙΣΤΑΔΙΩΤΩΝ

ΕΤΟΣ 2ο

φύλλο 19

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1983 — ΓΕΝΑΡΗΣ 1984

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ
ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ

Εταιρία δημοφιλών περιόδων
μέγιστη διαφήμιση
Ριζούνη

Φτενα χωραφια βολεμένα
σε πεζούλια
και γίδες που κρεμνιούνται
πάνω σε γκρεμούς,
Ετούτη είν' η Πατρίδα
μας' μα η πούλια
δε φέγγει πιό καθαρία σ'
αλλους ουρανούς.
Γ. Κοτζιούλας

ΤΟ ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΧΩΛΑΙΝΕΙ

Όσοι γνώρισαν το χωριό μας, έχουν να λένε για την ομορφιά του. Είναι, λένε, ένα από τα ομορφότερα χωριά της περιοχής μας. Η γνώμη αυτή είναι σωστή, γιατί στηρίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια. Το χωριό μας έχει έναν αξιοζήλευτο προσανατολισμό, ο οποίος συντελεί στο να έχουμε το υγιεινότερο κλίμα από όλα τα γύρω χωριά. Το χωριό μας συμβαίνει επίσης να είναι συγκεντρωμένο, νοικοκυρεμένο και καθαρό.

Ωστόσο, δεν μπορούμε να πούμε ότι δεν έχει ελλείψεις. Με ευκολία μπορεί να διαπιστωθεί ότι είναι αδύνατο να προσπελάσει κανείς με το αυτοκίνητο μερικούς συνοικισμούς. Για το λόγο αυτό, το Κοινοτικό Συμβούλιο έχει προγραμματίσει να διανοίξει, σε μια πρώτη φάση, τρεις δρόμους, μέσα στο χωριό. Αυτών που οδηγεί από το σπίτι του Κώσσιου Βήχα στο σπίτι του Στέφανου Μήτσιου, αυτών που οδηγεί από τα Τολαίτ'ικα στην Παλιά δεξαμενή και το δρόμο που οδηγεί από την Αρτα στο σπίτι του παπα-Χρίστου Μπιτχαβά.

Επιδοκιμάζοντας τον προγραμματισμό αυτόν του Κοινοτικού Συμβουλίου, έχουμε τη γνώμη πως πρέπει όλοι μας να ασκήσουμε πίεση προς κάθε κατεύθυνση, ώστε να γίνουν αυτοί οι δρόμοι, το συντομότερο δυνατό. Κι αυτό, γιατί είναι γνωστό, ότι σ' αυτές τις περιοχές υπάρχουν τα καλύτερα οικοπέδα, τα οποία μένουν αναξιοποίητα εξαιτίας του κόστους της μεταφοράς των υλικών. Θα θέλαμε ακόμη να προτείνουμε στο Κοινοτικό Συμβούλιο, να επισημάνει και άλλες ελλείψεις στο εσωτερικό οδικό δίκτυο του χωριού μας, αν υπάρχουν, και να προγραμματίσει σύντομα την κατασκευή νέων δρόμων, ώστε να μη μείνει καμιά περιοχή αναξιοποίητη.

Από την άλλη μεριά, ο αγροτικός δρόμος, που οδηγεί από τον Αγίο Δημήτριο στη Γραβιά, είναι μισοτελειωμένος. Για να ολοκληρωθεί η διάνοιξη του δρόμου αυτού, μας είπε ο Πρόεδρος της Κοινότητας, ότι απαιτείται κονδύλι από 500 χιλιάδες δραχμές τουλάχιστο. Συνεπώς, πρέπει όλοι μας (κοινότητα, αδελφότητες και εκπολιτιστικός σύλλογος) να κινητοποιηθούμε και προς αυτήν την κατεύθυνση, γιατί πρόκειται για ένα δρόμο που θα διευκολύνει τη ξύλευση των κατοίκων του χωριού μας.

Κλείνοντας, θα θέλαμε να θυμίσουμε την παροιμία που λέει ότι πρέπει να κλάψει το παιδί, για να το βυζάξει η μάνα του. Με άλλα λόγια, το Κοινοτικό Συμβούλιο να μας λέει τι χρειάζεται να γίνει κι εμείς με τη σειρά μας να κάνουμε παρατηρήσεις στους αρμόδιους φορείς της πολιτείας και να ζητούμε τα απαιτούμενα κονδύλια. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να κάνουμε εμείς οι άλλοι, πέρα απ' τις ενέργειες που οφείλει να κάμει το Κοινοτικό Συμβούλιο.

Η τρίχα που γίνεται τριχιά

Συχνά συναντάει κανείς τους παραμυθιάδες που διηγούνται φανταστικές ιστορίες παρόμοιες με εκείνες του ψευτο-Θόδωρου. Πρόκειται για ανθρώπους που αποτελούν το αλατοπίπερο της κοινωνίας μας. Ένας τέτοιος παραμυθιάς μας έκαμε να τρομάσουμε κάποτε στην Α-γναντα.

Ήταν Φλεβάρης μήνας και διαβάζαμε με τον Ανδρέα για τις εξετάσεις του πρώτου εξαμήνου. Θυμάμαι σαν τώρα, είχαμε ένα μαγκάλι με κάρβουνα και ο Ανδρέας έκοβε βόλτες στο δωμάτιο, κρατώντας στο ένα χέρι το βιβλίο και με το άλλο καταβάλλοντας απεγνωσμένες προσπάθειες να σιάξει τα απίθασα μαλλιά του και να φτιάξει κι αυτός τον απαραίτητο τσακμάτ. Μέναμε στην Δημαίνας του Ζιάρραγκα, η οποία φιλοξενούσε και την κυρά Ικούλα του Τσιακμάκη, που είχε έρθει εκείνον τον καιρό από την Αίγυπτο. Δεν ήταν μόνο οικονομικοί οι λόγοι που έκαμαν την μακαρίτισσα τη Δημαίνα να νοικιάζει το σπίτι της σε γυμνασιόπαιδα. Μ' αυτόν τον τρόπο έδιωχνε τον καημό που της προξενούσε το άδειο σπίτι. Ακούγοντας τις φωνές μας, ξεχνούσε τον πόνο για τα κυνηγημένα της πουλιά που το χρέος τα είχε σκορπίσει στους τέσσερις ανέμους. Κι ποιος από μας ξεχνάει ότι μας περιποιούνταν, όπως θα περιποιούνταν τα παιδιά της!

Τέλος πάντων, μια μέρα, εκεί που διαβάζαμε, μας επισκέφτηκε ένας παραμυθιάς από το χωριό μας. Ευκαιρία ζητάγαμε κι εμείς να σταματήσουμε το διάβασμα και να ακούσουμε τα νέα του χωριού, μιά και είχαμε πάνω από δυό βδομάδες να το επισκεφτούμε. Και για να μη σας φανεί παράξενο τί τρώγαμε όλον αυτόν τον καιρό, σαν ενημερώνω ότι για τέτοιες περιπτώσεις κάναμε πάντα προμήθεια από το σπίτι η πεταγόταν κάποιος δικός μας και μας έφερνε κανένα ταψί και καμιά μακαρονόπιττα ή γαλατόπιττα. Τα έφερνε φυσικά φορτωμένα στην πλάτη και με τα πόδια. Παράλληλα, βοηθούσε και ο βερσεές στο Νά-σιο Ζάραγκα και στο Βαγγέλη

Αηδόνη. Χρόνια δύσκολα, αλλά και δημιουργικά! Ήταν τα χρόνια που για πρώτη φορά τα παιδιά του χωριού μας, παρά τις αντιξοότητες, έκαμαν ομαδική στροφή προς τα γράμματα. Και ήταν απαραίτητος ο ζήλος τους για μόρφωση και σκατανίκητο το πείσμα τους ν' αλλάξουν τρόπο ζωής.

Εκείνη τη μέρα είχε αρχίσει να υποχωρεί η βαρυχειμωνιά, που είχε κρατήσει αρκετές μέρες. Η κακοκαιρία είχε ξεκινήσει με χιόνια που έμειναν πάνω από μια βδομάδα. Στη συνέχεια το γύρισε στους νοτιάδες και στις νεροποντές. Καθώς έδρεχε ακατάπαυστα, κόντευε να βουλιάξει ολόκληρο το Τζουμέρκο. Αυτή ήταν η πραγματικότητα. Καθώς μας είδε ο φίλος μας ότι ανυπομονούσαμε να μάθουμε τι έγινε στο χωριό, άρχισε να μας αραδιάζει για τέρατα και σημεία.

Μας έλεγε πως το Μονοπάτι βουλιάζε ολόκληρο και πως ο γκρεμός είχε φτάσει ως το σπίτι του Νίκου Μπιτχαβά. Πως ο Νίκος Μπιτχαβάς έκανε έτσι από το παράθυρο και έδλεπε

ΤΟΥ
Γ. Ν. ΓΙΑΝΝΑΚΗ

το ρέμα! Πως οι Κυδωνιές βουλιάζαν και σκέπασαν τα Γιανν'καλυβαίικα και το σπίτι του Ανδρέα Φλώρου. Πως από το βουλιαγμα αυτό, έπεσε η κάτω μπάλλα από το σπίτι του Γιανν' Καλύβα και πως ο άνθρωπος αυτός περνούσε με την οικογένειά του δύσκολες μέρες, καθώς βρισκόταν εκτεθειμένος στα ανεμοδρόχια. Πως στα Λακκώματα ήταν τόσο το νερό, που κατέβαινε, ώστε μια γάτα πήδησε από τα — Συνέχεια στη 4η σελίδα

Το ΔΣ της Αδελφότητας παραιτείται
επιδιώκοντας την ανανέωσή του

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Της 22-12-83 συνήλθε το Δ.Σ. της αδελφότητας Άρτας σε πλήρη απαρτία και πήρε ομόφωνα την απόφαση να παραιτηθεί. Στην απόφαση αυτή οδηγήθηκε, επειδή θεωρεί μεγάλο το διάστημα της τριετούς θητείας, την οποία προβλέπει το καταστατικό για τα διοικητικά όργανα της αδελφότητας. Το ΔΣ αντιλαμβάνεται ότι είναι απαραίτητο να υπάρξει ανανέωση στη διοίκηση της αδελφότητας, πιστεύει ότι είναι σωστό να δίνεται συχνότερα η δυνατότητα να δραστηριοποιούνται και άλλα μέλη, ώστε η αδελφότητα να παρουσιάζει ολοένα και σπουδαιότερο έργο.

Με το παραπάνω σκεπτικό, το ΔΣ όρισε να γίνει η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση των μελών της αδελφότητας στο Εργατικό Κέντρο Άρτας την 12-2-84 με τα εξής θέματα.

- 1) Συζήτηση και λήψη απόφασης σχετικά με την ανέγερση Πνευματικού Κέντρου στο χωριό μας.
- 2) Απολογισμός του Δ.Σ.
- 3) Οικονομικός απολογισμός.
- 4) Τροποποίηση άρθρων του καταστατικού.
- 5) Εκλογή εφορευτικής επιτροπής.
- 6) Διενέργεια Εκλογών για ανάδειξη νέου Δ.Σ. και νέας Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Το Δ.Σ. παρακαλεί θερμά τα μέλη της αδελφότητας να πάρουν μέρος στη συνέλευση αυτή, λόγω της σπουδαιότητας των θεμάτων, και να δείξουν προθυμία για συμμετοχή στη διοίκηση της αδελφότητας.

Αναμνήσεις από τα παιδικά μου χρόνια

Του ΑΝΔΡΕΑ ΑΝ.
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

τέρα, την μάνα, τον αδελφό μου το Γιώργο και άλλους συγγενείς και χωριανούς, είδαμε τους πρώτους Γερμανούς που καίνε το χωριό, ξεκινώντας από το σχολείο. Εκεί έδλεπες εικόνες που είναι πολύ δύσκολο να τις περιγράψει άνθρωπος. Τότε είδα, για πρώτη φορά, το βουδό κλάμα του πατέρα και άκουσα τις κατάρρες του χωριού χτυπούσαν επίμονα. Τι συνέβαινε; Από στόμα σε στόμα ήρθε το μαύρο μαντάτο. Οι Γερμανοί, αφού έκαψαν την 'Αγναντα, βρίσκονταν στο Παλαιοχώρι που το καίνε και έρχονται για το χωριό, να το κάψουν και αυτό. Τότε ο πατέρας, η μάνα μου και μείς κρύψαμε ότι μπορούσαμε από τα υπάρχοντά μας, άλλα τα πήραμε μαζί μας και εκινήσαμε για την παλίσταση, κοντά στον μύλο του Λάμπρου Γύφτου, σε μιά ρεματιά χωρίς αραπίτητα, για να μην μας ι-δούν οι Γερμανοί και τα αεροπλάνα τους, αν έρχονταν να βομβαρδίσουν. Ή ταν ένα καλό καταφύγιο. Εκεί μαζευτήκα-λο το χωριό και κατασπώμα-σε. Από κει ανεβαίνοντας στους γύρω λόφους μαζί με τον πα-

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Χτιζεται η εκκλησία του νεκροταφείου

Πάνω στην αγάπη και την ομόνοια που διακρίνει τους χωριανούς μας χτιζεται και η Εκκλησία. Όλοι μαζί με προσωπική δουλειά και συμμετοχή ή με εθελοντική εισφορά χηρήσαν, τελειώσαν το Νεκροταφείο και συνεχίζουν τώρα την Εκκλησία. Με τις δικές τους δυνάμεις, με πρωτοπόρο το Κοινοτικό Συμβούλιο, μακριά από υποσχέσεις ανισχύσεων, με το υστέρημα της σπείρης τους και τον δικό τους ιδρώτά έβαλαν τα θεμέλια και χτιζεται η Εκκλησία. Ο Θεός τους ξέρει αλλά ας τους μάθει και ο κόσμος, τους χωριανούς που πρόσφεραν χημάτα για την Εκκλησία. Ιωάννης Γ. Βήχας 2.000, Στέφανος Χ. Καλύδας 2.000, Σπύρας Δ. Γιαννάκης 2.000, Αντώνης Κ. Μήτσος 2.000, Χριστόδ. Ευαγγ. Τόλης 1.000, Ξενοφών Δ. Θεοφάνης 1.000, Γεώργιος Κ. Μήτσος 2.000, Νικόλαος Κ. Καλύδας 1000, Γεώργ. Ν. Μπριτσάλης 1000, Βασίλης Χ. Μπιτσαβάς 2.000, Ιωάννης Χ. Μπιτσαβάς 1000, Ηλίας Κ. Παπαρίου 1.000, Βασιλική Κ. Σφόρη 1000, Δημήτρης Κ. Μπιτσαβάς 1000, Χρήστος Ι. Μπριλής 1000, Χαρίλαος Κ. Ψηριλής 1000, Χρ. Κ.Χ. Μπριλής 1000, Χρήστος Αθ. Γιαννάκης 1000, Χρ. Χ. Μπριτσάλης 1000, Κων)νος Γ. Βήχας 500, Γεώργιος Δ. Θεοφάνης 2.000, Κων)νος Δ. Καλύδας 1000, Χρ)σ. Μ. Παπαθεοδώρου 1000, Ανδρέας Β. Παπαδόπου 1000, Νικόλαος Ι. Γιαννάκης 1000, Δημήτριος Ι.Γ. Βήχας 500, Χρ. Δ.Κ. Μπιτσαβάς 300, Κων)νος Θεοφάνης 500, Δήμος Δ. Παπαθεοφάνη 2.000, Γεώργιος Ι. Γ. Βήχας 1000, Βασίλειος Χ. Βήχας 1000, Ιωάννης Γ. Βήχας 1000, Γεώργιος Δ.Β. Καλύδας 2.000, Γεώργιος Στ. Μήτσιου 500, Χρ. Ν. Μητρογιώργας 2000, Βασίλειος Χ. Καλύδας 500, Βασίλειος Κ. Βήχας 500, Τάκης Ι. Βήχας 1000, Βασίλειος Γ. Γιαννάκης 1.000, Βασίλειος Γ. Φλόρας 500, Κων)νος Β. Βήχας 1000, Θεοφ. Κ. Μητρογιώργας 1000

Επιστολές προς την εφημερίδα

ΠΡΟΣ
Την Συντακτική Επιτροπή της
Εφημερίδας «ΚΟΥΣΟΒΙΣΤΑ»Αγαπητοί φίλοι,
Στις 4 Δεκεμβρίου το θρά-
δυ, γυρίζοντας από ταξίδι,
δρ)κα στο γραμματειακό
του σπιτιού μου την Εφημε-
ρίδα «ΚΟΥΣΟΒΙΣΤΑ».Αυτό ήταν για μένα μια
πολλή μεγάλη έκπληξη. Ήταν
κάτι που δεν το περίμενα. Πο-
τέ δεν φαντάστηκα, ότι θα ερ-
χόταν η «ΚΟΥΣΟΒΙΣΤΑ» να
με βρει και μάλιστα εδώ στη
μακρινή ξενιτειά.Ειλικρινά πολύ χάρηκα αγα-
πητοί μου φίλοι και σας ευ-
χαριστώ θερμά για την καλο-
σύνη και το ενδιαφέρον σας,
να μου στείλετε την ωραία
μας εφημερίδα. Για μένα είναι
το πρώτο φύλλο που παίρνω
και με εντυπωσίασε πολύ. Εί-
ναι πραγματικά μια ωραία εφη-
μερίδα τόσο σε μορφή όσο και
σε περιεχόμενα.Μόλις την πήρα, τη διάβασα
αμέσως ολόκληρη, γιατί τα
γροφόμενα της ήταν τόσο ενδι-
αφέροντα που δε σ)κωνα καμιά
καυστήρηση. Την ξαναδιάβασα
μάλιστα και την ξανακοίταξα
μήπως σε καμιά γωνιά ήταν
κάτι ακόμη γραμμένο και μου
διέφυγε. Ήταν όλα τόσο ωραι-
α!Θα ήθελα με την ευκαιρία
αυτή να σας συγχαρώ ειλικρινά
καλοί μου φίλοι, για την ωραία
ιδέα που είχατε να προβείτε
στην έκδοση αυτής της εφημε-
ρίδας, που αποτελεί πραγματι-
κά για όλους τους ξενιτεμένους
ένα μέσον επικοινωνίας —με-
ταξύ των χωριανών μας—, αλ-
λά και ένα συνδετικό κρίκο με
τα άγια χώματα του πανέμορ-
φου και πολυαγαπημένου μας
χωριού. Πόσες αλήθειες αναμνή-
σεις δεν έφερε στο νού μου
αυτή η εφημερίδα! Πιστέψτε με
πως το θράδυ κείνο που την
πρωτοπήρα δυσκολεύτηκε να
κοιμηθώ, καθώς στο μυαλό μου
στριφογύριζαν χιλιάδες θυμι-
μάτα από τα άξεχαστα παιδι-
κά μου χρόνια που —δυστυχώς—
μόνο αυτά μπόρεσα να ζήσω
στο όμορφο χωριό μας. Μετά
μας περίμενε η ξενιτειά.Τελειώνοντας την επιστολή
μου αυτή σας ευχαριστώ και
σας συγχαίρω και πάλι και ευ-
χομαι να συνεχίσετε, αγαπητοί
φίλοι, την ωραία σας προσπά-
θεια και εμείς οι αναγνώστες
στεκόμαστε όλοι δίπλα σας έ-
διπote να προσφέρουμε οποι-
αδήποτε βοήθεια χρειαστεί.
Με φιλικούς χαιρετισμούς
Γεώργιος Ν. ΒήχαςΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΘΟΥ ΚΤΙΣΤΑ-
ΔΙΩΤΩΝ ΑΡΤΗΣ
«Η ΕΝΩΣΙΣ»
Κλεισθένους 15 τηλ. 5901847
5816168
ΑθήναΑθήνα 20-12-83
Αριθμ. Πρωτ. 133ΠΡΟΣ
Κοινοτικό Συμβούλιο Κτιστά-
δων Αρτας
ΚΟΙΝ.΄
1. Ιερά Μητρόπολις Αρτας
2. Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Α-
γίου Νικολάου Κτιστάδων
3. Αδελφότητα Κτισταδωτών
Αρτας Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
4. Εκπολιτιστικός Σύλλογος
Κτισταδωτών «Ο ΕΛΑΤΟΣ»
5 Εφημερίδα «ΚΟΥΣΟΒΙΣΤΑ»
(Για δημοσίευση)Αγαπητοί συγχωριανοί
Υστερα από τη δημοσίευση
στο τελευταίο φύλλο της εφη-
μερίδας «ΚΟΥΣΟΒΙΣΤΑ» της
αλληλογραφίας μεταξύ Κοινοτι-
κού και Εκκλησιαστικού συμβου-
λίου σχετικά με την παροχή
του παλαιού κτίσματος της εκ-
κλησίας για ανέγερση Πνευμα-
τικού κέντρου, το Δ.Σ. της Α-
δελφότητας συνεδρίασε εκτά-
κτως στις 4-12-83 για να δια-
τυπώσει και δημόσια τη θέση
του πάνω στο θέμα που δημι-
ουργήθηκε. Ήδη από τον Αύ-
γουστο που λάβαμε γνώση της
σχετικής αλληλογραφίας σχη-
μάσαμε γνώμη και περιμένουμε
μήπως το Εκκλησιαστικό Συμ-
βούλιο αλλάξει την απόφασή
του και ανταποκριθεί θετικά
στη πρόταση της Κοινότητας για
το συμφέρον και της Εκκλησίας
Δυστυχώς αυτό δεν συνέβη και
αναρωτιόμαστε αν πράγματι οι
αποφάσεις του εκκλησιαστικού
συμβουλίου απηχούν τις από-
ψεις των μελών αυτού ή είναι
απόψεις του προέδρου μόνο και
ιερέα της ενορίας μας. Τα εμ-
πόδια που προβάλλει στα απα-
ντητικά έγγραφα του ο Πρόε-
δρος του Εκκλησ. Συμβουλίου
(Γιατί αυτός μόνο υπογράφει)
για μας είναι ανεδαφικά και
καταρρίπτονται εύκολα αρκεί
η θέληση να υπάρχει. Νομικό
πρόβλημα δεν υπάρχει, όπως
αναφέρει στο υπ. αριθμ. 16)29
6.83 έγγραφό τους αφού παρό-
μοιο πρόβλημα ξεπεράστηκε
στην ενορία του χωριού ΡΑΜΙΑ
ΑΡΤΑΣ. Διαφωνία συγχωρια-
νών όπως αναφέρει στο υπ. αρ.
πρωτ. 22)14.8.83 έγγραφό του
για μας δεν υπάρχει, καθώς
η θέση του Κοινοτικού Συμβου-
λίου είναι και θέση δική μας,
αλλά και των άλλων συλλόγωντου χωριού μας, και άρα η
συντριπτική πλειοψηφία των
συγχωριανών.Υστερα από τα παραπάνω ε-
κτεθέντα θέλουμε να σας γνω-
σουμε και τις αποφάσεις, που
λάβαμε ΟΜΟΦΩΝΑ.1. Κάνει έκκληση το Δ.Σ της
Αδελφότητας, στο Εκκλησιαστι-
κό συμβούλιο του χωριού μας,
και κύρια στον πρόεδρο αυτού
ιερέα της ενορίας μας και συγ-
χωριανό μας κ. Νικόλαο Μήτση
να δεχθεί την παροχή με τους
προτεινόμενους όρους στη κοι-
νότητα του παλαιού κτίσματος,
ιδιοκτησία της Εκκλησίας για
ανέγερση ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕ-
ΝΤΡΟΥ για το συμφέρον της
Εκκλησίας αλλά και του χωρι-
ού μας.2' Συμπαρίσταται το Δ.Σ.
στον αγώνα της Κοινότητας και
σ' οποιαδήποτε φάση του θα
μας βρει αλληλέγγυος.3. Ζητά από όλους τους μα-
ζικούς φορείς του χωριού μας
(Κοινότητα, Αδελφότητες, Εκ-
πολιτιστικό Σύλλογο) και τους
συγχωριανούς μας χωριστά με
κάθε τρόπο να βοηθήσουν στην
ανέγερση του Πνευματικού Κέν-
τρου, ώστε σύντομα από όραμα
να γίνει πραγματικότητα.
4. Δεσμεύεται το Δ.Σ., ώστε
στην επ)σια Γενική Συνέλευση
των μελών του το Φεβρουάριο
1984, ένα από τα θέματα της
ημερήσιας διάταξης να είναι
και αυτό της ανέγερσης Πνευμα-
τικού Κέντρου στο χωριό μας,
με λήψη απόφασης ή ψηφίσμα-
τος για το παραπάνω θέμα.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς

Για το Δ.Σ.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΕΥΑΓ. ΛΕΝΗΣ
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΝΙΚΟΣ ΚΑΛΥΒΑΣ

ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Στους επιτυγχόντες νέους
συγχωριανούς μας στις εισαγω-
γικές εξετάσεις παραληφτηκε
να αναφερθεί η Άννα Γ. Βήχα,
που πέτυχε στα ΚΑΤΕΕ Αθή-
νας.ΑΝΘΗ — ΦΥΤΑ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
ΓΡΥΛΙΑ
ΣΚΟΥΦΑ 4 ΑΡΤΑτηλέφωνο
ΚΑΤ. 28118 - ΟΙΚ. 28194

Συνέχεια απ' το προηγούμενο

Θυμάμαι ότι ήταν ένα φθινο-
πωρινό απόγευμα του 40. Εγώ
με τα άλλα τζουμπάπαιδα, μια
μπουκιά παιδί με μία πάνωνη
σάκκα «κρεμοσμένη στον ώμο,
που έφτανε μέχρι τα πόδια
μου, είχα πάει στο σχολείο,
που ήταν τότε απέναντι ιαπό
κει που ο μπάμπας μου ο Κώ-
στας Θεοφάνης έσφαζε κάθε
Κυριακή τα μανάρια και πω-
λούσε το κυριακάτικο κρέας
στους χωριανούς μας. Ξαφνικά,
ενώ το μάθημα συνεχιζόταν α-
π ότην δασκάλα μας την κυρία
Μαρίκα, άκουσαμε έξω βομβαρ-
δισμούς. Μικρά, όπως ήμασταν
(ήμουν στην πρώτη τάξη τότε),
δεν μπορούσαμε να καταλά-
δουμε τί ήταν. Τότε η δασκά-
λα μας μας είπε. «Αεροπλάνα
εναν Ιταλών μας βομβαρδίζουν.
Να βγείτε σιγά σιγά από το
σχολείο και να πάτε προφυλα-
κτικά στα σπίτια σας». Όταν
βγήκαμε από το σχολείο, είδα-με στον ουρανό 3—4 αεροπλά-
να να βομβαρδίζουν το χωριό.
Εξω από το σχολείο ήταν μια
σωστή κόλαση που έφκιναν
τα ξέφρενα κτυπήματα της κα-
μπάνας, τα μουγκρίσματα των
αεροπλάνων, οι δόμβες που έ-
πεφταν, τα ουρλιαχτά των φο-
βισμένων σκυλιών και οι σπα-
ρακτικές φωνές των μανδών
μας που φώναζαν τα ονόματά
μας. Όλα τα παραπάνω ήταν
ανακατεμένα με τα στοιχεία
της φύσεως, γιτί ήταν βροχε-
ρό το απόγευμα, αστραπές
που έσχιζαν τον ουρανό και
μπουμπουνιγτά και μαζί έπεφτε
και μια γερή φθινοπωρινή μπό-
ρα. Πραγματικός χαλασμός
κόσμου για την ψυχή ενός εα-
χρονου παιδιού. Εμένα, θυμά-
μαι, ήλθε η μάνα μου και με
δρ)κε κάτω από το καμπαναριό
του ΑηΝικόλας μας μαζί με τον
Κώστα του Νίκου Βήχα (δεν
θυμάμαι πως πήγαμε εκεί και
ούτε πόση ώρα είμασταν). Μό-

Πιστωση για το γήπεδο

Από το Κοινοτικό Συμ-
βούλιο του χωριού μας, λά-
βαμε και δημοσιεύσαμε το
παρακάτω έγγραφο, σχετικά
με τη χορήγηση πίστωσης
600.000 δραχ. για την εκ-
τέλεση έργων στο γήπεδο.
Αναφέρει αναλυτικά το έγ-
γραφο.Προς
Τον κ. Πρόεδρο της Κοιν-
τητας Κτιστάδων.Σας πληροφορούμε ότι με
την 8329)83 προπ. 2η ΣΑΝ
Τ εγκρίθηκε η χορήγηση
στην κοινότητά σας πίστωση
δραχμής 600.000 ήτοι 300.
000 ως δάνειο να χηρήσει
300.000 ως επιδότηση για
την εκτέλεση του έργου «πε-
ρίφραξη γηπέδου» της κατη-
γορίας Διάφορα Νέα έργα.Κατόπιν των ανωτέρω πα-
ρακαλούμε όπως καλέσετε
το Κοινοτικό Συμβούλιο να
αποφασίσει για την αποδοχή
του δανείου κατά τις διατά-
ξεις του Δημοτικού και Κοι-
νοτικού Κώδικα. Με την ι-
δια απόφαση να εγγραφ)στε
στην ανωτέρω πίστωση στον
προϋπολογισμό της χρήσεως
1983 και να ψηφίσετε τη δι-
άθεση αυτής.Η ανωτέρω απόφαση πρέ-
πει να πρωτοκληνηθεί στη
Νομαρχία μέχρι 17—10-83Την επικύρωση της απόφα-
σής σας να θεωρήσετε ως δε-δομένη, και επομένως αμέ-
σως μετά την υποβολή της
προς τη νομαρχία να προχω-
ρήσετε στη διενέργεια του
προχείρου διαγωνισμού σύμ-
φωνια με το ΕΣ 2231)εγκ.
1)83 έγγραφο Νομ. 'Αρτας
για τα έργα άνω των 300.
000 δραχ. και μέχρι 1,5 εκ.
δραχ. όριο μέχρι το οποίο
έχει ήδη δικαίωμα απ' ευθεί-
ας ανάθεσης ο Πρόεδρος της
Κοινότητας (εγκ. Νομ. 'Αρ-
τας ΕΣ. 9467)83). Τις με-
λέτες των έργων θα παρα-
λάβετε από την ΤΥΔΚ (μέχρι
την 17-10-83 και οι πράχ-
ροι διαγωνισμού πρέπει να
έχουν τελειώσει μέχρι την
24-10-83. Η προθεσμία εκτε-
λέσεως όλων των έργων θα
είναι ένας ημερολογιακός μή-
νας.Σας γνωρίζουμε ότι όλοι
οι λογαριασμοί πρέπει να υ-
ποβληθούν μέχρι 10-12-83,
τυχόν δε υποβολή τους μετά
την ημερομηνία αυτή θα έ-
χει σαν συνέπεια την μη
πληρωμή τους εντός του
1983, αλλά με την πρώτη
προσποίηση της ΣΑΝΤ 84
Συνημμένα αποστέλλουμε
την δανειακή σύμβαση σε
πέντε αντίτυπα η οποία αφού
υπογραφεί και σφραγισθεί με
την σφραγίδα της Κοινότη-
τας επιστραφεί σε μας το
γρηγορότερο.Ο Νομάρχης
Ανδρουτσάπουλος

Κώστας

ΚΟΥΣΟΒΙΣΤΑ
Διμηνιαία έκδοση της Αδελφότητας Κτισταδι-
τών 'Αρτας «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Αδελφότητα Κτισταδωτών 'Αρτας
Υπεύθυνος Συμφωνα με το νόμο: Ν. Γ. Θεοχαρης
Διαχειριστής Οικονομικού: Δημ. Β. ΓαννακηςΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Ετήσια εσωτερικού δρχ. 250
Εξωτερικού δρχ. 1000 Κοινοτήτων δρχ. 500

Γραφεία: ΣΚΟΥΦΑ 20 ΑΡΤΑ

Οι γνώμετων συνεργατών δεν εκφραζουν απα-
ραιτήτα και τις απόψεις του Δ.Σ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Αμοibaία υπόσχεση γάμου
έδωσαν η Ευαγγελία Στεφ. Μη-
τσιου και ο Παναγιώτης Λάκ-
κας.
Χρήστος Ι. Γιώτης — Αλίκη
Κατσιγιάννη
Κατερίνα Νικ. Γιαννακάκη —
Κώστας Κ. Σακάς
Ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στις Ζωή Γ. Γιώτη, Φωφό
Χρήστου Καλύδα και Ελένη Βα-
σιλάκη, που απέκτησαν κόρες,
η εφημερίδα μας εύχεται να
τους ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθαναν στις 14-12-83 ο Βή-
χας Ιωάννης Χρ. (Γιαννακούλας
στις 25.12.83 η Αθανασία Κ.
Καλύδα και στις 11.1.83 ο Νί-
κος Θεοφάνης.Η εφημερίδα μας συλλυπείται
τις οικογένειές τους.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Μας έστειλαν την συνδρομή
τους οι παρακάτω συγχωριανοί
μας.
Καλύδας Ιωάννης Ευαγγ. Αρτα
δρχ. 500
Λένης Γρηγόριος Αρτα δρχ.
250

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΕΙΔΟΤΕΧΝΙΚΗ

Α. ΒΗΧΑΣ — Χ. ΓΙΩΤΗΣ

Κίμωνας 20 και Παλαμίδου ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ

—Τοποθέτηση — Επισκευές και αλλαγές
κλειδαριών παντός τύπου.
—Τοποθετούνται ειδικές κλειδαριές ασφαλείας
— Επισκευές ρολών
— Σούστες Θυρών
— Κατασκευές κλειδιών οκίων - αυτοκινήτων -
χηρηματρικβώντων

ΤΗΛΕΦΩΝΟ 5 1 4 4 4 4 4

Ο Εκπολιτιστικός Σύλλογος γιά το Πνευματικό κέντρο

Εκπολιτιστικός Σύλλογος
Κτιστιαδιωτών Αρτας
«Ο ΕΛΑΤΟΣ»
Σούδας 24 Γαλάτσι Αθήνα
Α.Π. 9
Αθήνα 20 Δεκεμβρίου 1983
ΠΡΟΣ Το Κοινοτικό Συμβούλιο Κτιστάδων
ΚΟΙΝ. Αδελφότητα Κτιστιαδιωτών Αρτας «Η ΕΝΩΣΗ»
2. Αδελφότητα Κτιστιαδιωτών Αρτας Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
3. Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Εκκλησίας Αγ. Νικολάου, Κτιστάδες.

Κύριοι,
Σε απάντηση της 26/9/1983 επιστολής σας στο πρόβλημα δημιουργίας Πνευματικού Κέντρου στο χωριό μας σας γνωρίζουμε ότι.

Είμαστε αλληλέγγυοι στον αγώνα σας σ' οποιαδήποτε μορφή κι αν γίνεται.

Εξετάζοντας την αλληλογραφία σας με το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο διαπιστώνουμε τα εξής.

Τα έγγραφα του Εκκλ. Συμβουλίου επικαλούνται το μ.ν. της 29/6/1983 με αριθ. πρωτ. 16 ότι υπάρχει νομικό κώλυμα, το δε της 14/8/1983 με αρ. πρωτ. 22 ότι.

1) απαγορεύεται από τον ισχύοντα Νόμο η διάθεση του κτίσματος στην Κοινότητα σαν δωρεά ή αντιπαροχή.

2) Λόγω διαφωνίας των συχωριανών μας.

Αυτό που δεν αναφέρουν είναι ποιά η θέση τους για το πρόβλημα αυτό; Προφανώς το δεύτερο έγγραφο αντιφάσκει για τους λόγους που είναι εμπόδιο και τελικά που βρίσκεται το εμπόδιο; Ο νόμος είναι η γνώμη των συχωριανών μας;

Αν εμπόδιο είναι η γνώμη συχωριανών μας, γνωρίζουμε στο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, ότι από την στιγμή που το Κοινοτικό Συμβούλιο, δημοκρατικά εκλεγμένο από την πλειοψηφία των συχωριανών μας και ο Εκπολιτιστικός Σύλλογος έχουν κοινή γνώμη και ξεκαθαρισμένη τη θέση τους για την δημιουργία του Πνευματικού Κέντρου. Αστοχη λοιπόν η αναφορά για τους χωριανούς.

Μένει το Νομικό Εμπόδιο και σ' αυτό υπάρχει διέξοδος.

Ο Εκπολιτιστικός Σύλλογος προτείνει με συντονισμένες προσπάθειες του Κοινοτικού Συμβουλίου των Αδελφοτήτων και του Εκπολιτιστικού Συλλόγου που εκφράζει την πλειοψη-

φία των νέων μας να φέρουμε το πρόβλημα στους παρακάτω φορείς.

- Υπουργείο Πολιτισμού
- Υφυπουργείο Νέας Γενιάς
- Αρχιεπισκοπή Αθηνών
- Μητρόπολη Αρτας
- Νομαρχία Αρτας
- και σ' όλους τους μαζικούς φορείς Ηπειρωτών ζητώντας την παρέμβασή τους για την λύση του προβλήματος.

Πιστεύουμε και ευχή μας είναι να τακτοποιηθεί το θέμα μεταξύ Κοινότητας και Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, χωρίς να χρειασθούν οι παραπάνω ενέργειες, γιατί είμαστε σίγουροι πως θα δικαιωθούμε, με την παρέμβαση των παραπάνω αρμοδίων Υπηρεσιών.

Οφείλουμε δε να σας αναφέρουμε ότι στη συγκέντρωση

των μελών μας την 5-11-1983 στο Γαλάτσι συζητήθηκε το θέμα ανοικτά με αποτέλεσμα την κατάπληξη των μελών μας από τις αντιδράσεις για την ανέγερση του Πνευματικού Κέντρου στη θέση αυτή, συγχρόνως δε και την υπόσχεση τους πως είναι διατεθειμένοι όλοι να βοηθήσουν για την ανάπτυξη του Πολιτιστικού και Βιοτικού Επιπέδου του χωριού μας.

Πιστεύουμε δε πως στην καθολική απαίτηση όλων των χωριανών μας θα γίνει τελικά η παραχώρηση εκ μέρους της Εκκλησίας που κι αυτή θέλει και μπορεί να προσφέρει σ' αυτή την ανάπτυξη του χωριού μας.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Αθαν. Μπριασούλης
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Ελ. Μπριασούλη

Η Τρίχα που γίνεται τριχιά

— Συνέχεια από τη 1η σελ.
Μητσαϊικά και έφτασε μ' ένα πήδημα στα Λεναίικα...

Εμείς είχαμε μείνει με ανοιχτό το στόμα. Ήταν δύσκολο να πιστέψουμε στα αυτιά μας. Ωστόσο, το μέγεθος της καταστροφής ήταν τέτοιο, που δικαιολογούσε τέτοιες καταστροφές. Κι έπειτα, ο φίλος μας τα διηγούνταν τόσο παραστατικά που μας άρεζαν κι ας μας τρόμαζαν. Είναι παράξενη η ανθρώπινη ψυχολογία. όταν οι ίδιοι είμαστε σε ασφάλεια, δεν χορταίνουμε να ακούμε για τις συμφορές των άλλων, κι ας κάνουμε πως λυτούμαστε!

Στη συνέχεια, ο φίλος μας πέρασε στα δικά του κατορθώματα. μια μέρα, που χαλούσε ο Θεός τον κόσμο, περνούσε, λέει, ένα τσουρμυ γυμνασιόπαιδα, που πήγαιναν για το Σκλούπο. Καθώς ήταν αδύνατο να περάσουν μόνα τους το κατεδασμένο ρέμα της Μηλοκουκιάς, άρχισαν να φωνάζουν απελπισμένα. Τα άκουσε, λέει, και έτρεξε να τα βοηθήσει. Πήρε λέει, μια γρεντιά και, χρησιμοποιώντας την ως μοχλό με υπομόχλιο ένα κοτρώνι που βρισκόταν μέσα στο ρέμα κατάφερε και τα πέρασε πάνω από το νερό. τη μια άκρη του ξύλου την κρατούσε αυτός και στην άλλη πιάνονταν δυο τρία μαζί παιδιά. Στη συνέχεια, γύριζε τη γρεντιά πάνω στο κοτρώνι έτσι, ώστε η άκρη με τα παιδιά να κάνει τη διαδρομή

από τη μία όχθη της ρεματιάς ως την αντίπερα. Επαινόλαβε, λέει, κάμποσες φορές αυτή την κίνηση και κατάφερε να κουβαλήσει όλα τα παιδιά από τον Κουρεμένο στα Λεναίικα. Δυσκολεύτηκε μόνο, λέει, να περάσει την όμορφη Ξεκάρφωτου, επειδή ήταν βαρειά. Τύφλα νά έχει ο Ταρζάν!

Σαν πέρασαν οι εξετάσεις, πήγαμε στο χωριό και διαπιστώσαμε πως η φαντασία του φίλου μας είχε οργιάσει. η τρίχα είχε γίνει τριχιά, που λέει ο λόγος. Η πραγματικότητα ωχριούσε μπροστά στις διλλικές καταστροφές, που εκείνος είχε περιγράψει. Επιμένω, εντούτοις, ότι οι αφηγήσεις του είδους αυτού, είναι που νοστιμίζουν τη ζωή.

Η εκκλησία του νεκροταφείου

Βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να γνωστοποιήσουμε ότι το νεκροταφείο του χωριού μας είναι έτοιμο. Με έξοδα της Κοινότητας έχει ολοκληρωθεί και ο δρόμος που οδηγεί μέσα στο νεκροταφείο.

Η εκκλησία όμως του νεκροταφείου έχει φτάσει μόνο ως τις θάψεις, με δαπάνες της Κοινότητας και με προσωπική εργασία των κατοίκων. Όπως πληροφορηθήκαμε, πρόκειται να γίνει μία προσπάθεια να μαζευ-

Εκείνο που συγκινεί βαθύτατα και τον πιο αδιάφορο άνθρωπο είναι ο τύπος της ενανθρώπισης του Σωτήρα. Θα περίμενε κανείς ότι ο Θεός, ο κύριος των δυνάμεων, ο εξουσιαστής, αρχόμενος στον κόσμο θα γεννιόταν σε βασιλικό παλάτι, μέσα σε πρωτογνώριστη πολυτέλεια. Κι όμως ο ισχυρός δεν γεννήθηκε ανάμεσα στους ισχυρούς, αλλά στην ταπεινή φάτνη των αλόγων μέσα στο σπήλαιο της Βηθλεέμ. Πρώτοι του σύντροφοι στην εγκόσμια παρουσία τα άκακα αρνιά και οι ταπεινοί ποιμένες. Αυτό είναι το μοναδικό το θαυμαστό στοιχείο της Γέννησης του Σωτήρα. Ο Θεός είχε τη δύναμη να ταπεινωθεί για να υψώσει τον άνθρωπο.

Η παρουσία Του δεν λάμπρυνε μόνο το σκοτεινό σπήλαιο με τους υγρούς τοίχους, αλλά δόξασε τους καταφρονημένους, μεγάλυνε τους άσημους, και ύψωσε τους ταπεινούς. Από τη φάτνη της Βηθλεέμ πήγαμε η αγαλλίαση και η χαρά. Και η χαρά, που δίνει το Θεό βρέφος είναι αληθινή, ανόθευτη και διαρκής. Δεν γνώριζαν πρωτότερα οι άνθρωποι την πηγή της χαράς και τη ζητούσαν σε κάθε λογής ματαιότητες. Με τη γέννηση του Χριστού η πηγή της χαράς έγινε προσιτή στους ανθρώπους. Έχουν άδικο όσοι πιστεύουν ότι ο Χριστιανισμός μας διδάσκει τη λύπη. Συγχέουν τη λύπη με τη συμπόνοια και την κατανόηση για τους άλλους ανθρώπους. Δε διδάσκει τη θλίψη ο Χριστιανισμός, αλλά ευαγγελίζεται τη χαρά και τη σωτηρία της ανθρωπότητας.

Δεν συγκινούνται μόνο οι ταπεινοί και οι φτωχοί στο άγγελμα της Γέννησης του Χριστού. Οι πιο μορφωμένοι άνθρωποι του καιρού εκείνου με χαρούμενη προσμονή μπαίνουν στους κόπους μακρινού ταξιδι-

ού κι οδηγημένοι από το άστρο φτάνουν στο σπήλαιο και προσκυνούν το νεογέννητο θείο βρέφος. Τους μάγους ας προσέξουν κι ας καταλάβουν ακόμη και σήμερα οι σοφοί και οι δυνατοί της γης. Θα νοιώσουν το αληθινό περιεχόμενο και την αποστολή της δύναμης και σοφίας τους. Θα χαρούν κι αυτοί «χαράν μεγάλην σφόδρα». Και κάπτοντας τα γόνατα ενώπιον του θείου βρέφους θα του προσφέρουν ευλαβικά τα πνευματικά τους δώρα, την πραότητα, την ταπεινοφροσύνη την αγάπη σαν δείγμα λατρείας προς αυτό. Και το θείο βρέφος θα σκορπίσει το φως της μακροθυμίας, της αγάπης και της ειρήνης στους ανθρώπους, που με τη λάμψη του θα μας οδηγήει στην ηθική μας αναγέννηση και αναδημιουργία. Αυτό πρέπει να είναι και το νόημα της φάτνης.

Οποιοσ αισθάνθηκε θαθεία το νόημα της Γέννησης του Χριστού, αποδέχεται με χαρά τα μηνύματα που προέρχονται απ' αυτήν και με χαρά αγωνίζεται τον αγώνα τον καλό. Και είναι στόχος του ωραίου αγώνα η εκπλήρωση του προορισμού μας, η ομοίωση με το Θεό, όσο αυτό είναι δυνατό μέσα στα ανθρώπινα πλαίσια. Πηγή δύναμης σ' αυτόν τον δύσκολο αγώνα, ας είναι η ταπεινή φάτνη με το θαυμαστό συμβολισμό της.

Τα Χριστούγεννα και πάλι πλησιάζουν. Σε λίγο θα ακουστούν χαρμόσυνες οι καμπάνες των χριστιανικών ναών. Οι χριστιανοί όλου του κόσμου, ντυμένοι γιορτινά, θα συνάχτουν στους οίκους του Θεού για να δοξάσουν τον γεννηθέντα. Να δοξάσουν, να ευχαριστήσουν και να υποδεχτούν Εκείνον, που καταδέχτηκε να κατεβεί στη γη, να σαρκωθεί και να ζήσει ως άνθρωπος ανάμεσα στους ανθρώπους, να δείξει το δρόμο για την απολύτρωση και να δεχθεί ως ανταμοιβή το Σταυρό.

Ανδρέας Σπύρου Γιαννάκης

Χρηματοδότηση στην κοινότητα

Η Κοινότητα έχει στη διάθεσή της τα ετήσια κονδύλια. Από τις δημόσιες επενδύσεις του 1984 έχει πάρει 500.000 δραχ. για την αποπεράτωση του εσωτερικού δικτύου ύδρευσης. Έχει πάρει επίσης και άλλες 200.000 δραχμές για οικονομική της ενίσχυση